

XXIV. évfolyam 2. szám 2024. június

Jóhírmondó

Ne ítéldetek, hogy ne ítéltessetek! Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal fogtok megítéltetni; és amilyen mértékkel mérték, nektek is olyannal mérnek majd. (Mt 7,1-2)

A tartalomból:

Az ember és, ami mögötte van

Februárban a Ki mit tud? volt a főszerepben

Süti, vagy nem süti?

A nyíregyházi LEGO gyár egy fanatikus szemszögéből

BEGnight, avagy éjszaka a suliban

Betekintés a kollégiumi életbe

„Az első lépés, amit meg kell tenned, kimondani:

MEG TUDOM CSINÁLNI!

„Egy amerikai tinifilmbe csöppentem!”

Túrára fel! Interjú Mokran János tanár úrral

Tantestületi kirándulás BEG módra

Nyári ajánló

EVANGÉLIKUS GIMNÁZIUM

2

CSABA GYULA
1881 - 1941

Az ember és, ami mögötte van

Nagyon sokat gondolkoztam, hogy mi lehetne az újság vezércikke, hiszen ez az, amit az emberek először olvasnak, ez az, ami megfogja az embereket és ösztönzi őket arra, hogy tovább olvassák az újságot. Az én felfogásom szerint az emberek egymás felől ugyan így ítélik meg, ez napjainkban különösen igaz.

Tudom magamról, hogy ha meglátok egy embert az utcán, aki egy kicsit is máshogy néz ki, mint a többi, úgy mond „kilóg a sorból” rögtön azt gondolom, hogy mennyire furcsa alak lehet. Aztán rájövök, hogy biztosan van olyan, aki pontosan ugyanezt gondolja rólam.

Hiszen valljuk be: mindenki egy kicsit kilóg a sorból és ez így jó!

Van, aki a haja színével, míg mások a stílusukkal, és olyanok is akadnak, akik azzal, hogy hangosabban nevetnek, beszélnek akár az utcán is, mint a többi ember. De talán így vagyunk mi mégis egyformák. Hiszen mindenki ítélik meg mindenkiről, viszont nem mindenki gondol bele abba, hogy róla is ugyanúgy vélekedik az idős néni a padon, mint ahogyan ő az előtte sétáló rózsaszín hajú srácról.

Záró gondolatként szerintem teljesen rendben van az, ha a „könyv” nem szimpatikus a borító alapján, viszont, ha soha nem nyitjuk ki és nem olvasunk bele akkor soha nem tudjuk meg, hogy valójában milyen csodát rejt a borító mögött.

írta: Képiró Viktória, 11.D

Impresszum: Felelős kiadó: Köveskúti Péter. Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnázium, Technikum, Szakgimnázium, Általános Iskola, Óvoda, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium

Főszerkesztő: Bencze Beáta. Tördelőszerkesztő: Bencze Beáta.

Szerkesztők: Óré Borbála 11.A, Képiró Viktória 11.D, Szigeti Alexandra 11.D, Balogh Szilvia 11.E, Kindel Heidi 9.A, Sára Ágnes 9.C, Bangó Gréta 9. NyD, Szarvas Bodza 8.B, Kreis Zorka 7.A, Sluch Száva Violetta 7.A, Zsidek Petra 7.B, Bánhegyi Botond 6.B

Februárban a Ki mit tud?

volt a főszerepben

Idén február 22-én rendezték meg iskolánkban a már hagyománnyá vált Ki mit tud? vetélkedőt. A versenyzők 16 különböző műsorszámmal kápráztatták el a zsűrit és a nézőket egyaránt. A legnépszerűbb kategóriák a hangszeres és a táncos előadások voltak.

Hangszerek között alkalmunk volt hallani fuvolát, dobot, klarinétot, szaxofont és trombitát is. Táncok közül leginkább modern táncot láthattunk, de voltak fellépők, akik néptáncban mutatták meg tehetségüket.

Azonban akadtak a szokásostól eltérő produkciók is. Hallhattunk ezen kívül csodálatos verset, éneklést, láthattunk izgalmas karate bemutatót, és végig nézhettük, ahogy az egyik versenyzőnk legoból egy igazi mesterművet készít.

Tánc kategóriában:

- 1.helyezett: **Borsos Anna (6.b)**
Pintér Csanád (7.a)
- 2.helyezett: **Alföldi Szonja (5.b)**
Túri Luca Zita (5.b)
Molnár Zita (7.a)
- 3.helyezett: **Gyebnár-Szaszák Zara (5.b)**
Pribojszki Dorina (5.b)
Faragó Miron (5.b)

Egyéb kategóriában:

- 1.helyezett: **Bánhegyi Botond (6.b)**
- 2.helyezett: **Szomor Sebestyén (6.b)**
- 3.helyezett: **Karlovszki Kornél (6.b)**

Az idei **Ki mit tud?** igazán változatos és színes volt. Ezúton szeretném megköszönni a résztvevőknek, hogy bemutatták előadásukat és tehetségüket.

A Kis-DÖK alelnökeként gratulálok az elért eredményekhez!

írta: Szarvas Bodza, 8.B

A BEG Ki mit tud? dobogósai:

Hangszer kategóriában:

- 1.helyezett: **Bangó Petra (6.b)**
- 2.helyezett: **Pataki Dominik (6.b)**
Barta Bálint (5.b)
- 3.helyezett: **Pribojszki Áron (5.b)**

Süti, vagy nem süti?

Idén is nagy sikert aratott, a már hagyománynak mondható sütívásár, ahol finomabbnál finomabb csemegéket kóstolhattunk meg. Rengeteg diák hozott házi készítésű, illetve bolti finomságokat, melyeket előszeretettel fogyasztottak a diákok, tanárok de még olykor a szülők is.

Ez a hagyomány több mint húsz éve indult Simon Erika tanárnő vezetésével, jótékony célból, mellyel egykor a nyelvvizsgát támogatták, osztálykirándulásokat finanszíroztak belőle, és még külső szervezeteknek is juttattak támogatást. De persze a szorgos osztályok sem maradtak üres kézzel, hisz a befolyt összeg felét ők kapták, mint osztálypénzt – tudtuk meg **Jenei Éva** tanárnőtől, a sütívásár egyik szervezőjétől.

A COVID alatt sok minden abbamaradt, így a sütívásárt is fel kellett függeszteni. De szerencsére tavaly újra indították, melyet a diákok nagy örömmel és lelkesedéssel fogadtak. Az eddigiektől eltérően idén nem egy héten keresztül mindennap árulták a nyalánkságokat, hiszen a hétvégére már nem biztos, hogy úgy kívánjuk a sütitet, mint a hét elején. Ezért négy egymást követő héten, minden hétfőn árultak az osztályok.

Ebben a négy hétben mind a gimisek, mind pedig az általános iskolások, egyaránt odaadón részt vettek. A sütívásár keretén belül több mint 800 ezer forintos összeget sikerült összegyűjteni az osztályoknak, melynek a felét az osztályok kapták, míg másik felét a diákönkormányzat és az iskolavezetőség megegyezése alapján, az iskola a sport szabadidős eszközök fejlesztésére, illetve az udvar felújítására szeretné költeni. Ennek keretében az iskola beruházott egy új ping-pong asztalra, egy stabil, új csocsó asztalra, illetve tervben van még egy csocsó asztal, és kültéri padok beszerzése is.

Ami pedig a plussz kilókat illeti, ami a sütívásár alatti hetekben felkúszott ránk, egy kis csocsózás vagy ping-pongozás közben leadjuk majd!

írta: Kindel Dorina Heidi, 9.A

Álljunk össze, mint két kicsi LEGO

Kora reggel indultunk útnak a 46 fős csapattal Nyíregyházára. Mikor megérkeztünk két csapatra oszlottunk. Az egyik csoport a LEGO gyárba indult, a másik társaság pedig egy igazán izgalmas bowlingozáson vett részt, illetve a városnézés sem maradt el.

A LEGO gyár látogatása volt a nap fénypontja, hiszen ki ne érezné magát jól egy ilyen helyen, ahol a gyerekek, sőt egyes felnőttek kedvenc játéka készül. A gyárlátogatás végén egy kis meglepetéssel készültek nekünk az ott dolgozók: egyedi kulcstartót készíthettünk a saját fantáziánk alapján. Eközben a másik csapat a város központjában egy játékteremben szórakozhatott. Itt lehetőségük volt bowlingozni, interaktív játékokkal játszani, de a dárcban és a csocsóban is kipróbálhatták magukat.

***írta: Kreis Zorka, 7.A
Sluch Száva Violetta, 7.A
Zsidek Petra, 7.B***

A nagyszerű játékok után a város egyik nevezetes templomát a Magyarok Nagyasszonya-társszékesegyházat látogattuk meg. Mint kiderült, a város főterén álló kéttornyú, neoromán stílusú templom Samassa József egri érsek fogadalmi temploma volt, aki 1902-es aranymiséje alkalmából ajándékozta Szabolcs vármegye székvárosának. Miután mind a két csoport bejárta a program helyszíneit elindultunk haza, Békéscsabára. Úgy gondolom, hogy remekül érezte magát kicsi és nagy is. Egy felejthetetlen utazáson vettünk részt. Végül, de nem utolsó sorban köszönjük a kísérő tanárok odafigyelését, valamint az iskolának ezt a kirándulást.

A nyíregyházi Lego-gyár

egy fanatikus szemszögéből

Már kicsi korom óta imádom legózni. Ez a kedvenc elfoglaltságom. Rengeteg készletet gyűjtöttem már össze, illetve a meglévő készletek elemeiből előszeretettel kreatívkodom. Mivel az iskolai Ki mit tud? vetélkedőjén is a lego iránti szenvedélyemet mutattam be, lehetőségem nyílt részt venni a LEG-ek kirándulásán, ami idén a nyíregyházi Lego gyár látogatása volt.

A gyár parkolójából már látni lehetett néhány életnagyságú lego szobrot, mint például a Széchenyi Lánchíd egyik kőoroszlánját, egy ősmagyar szürkemarhát, illetve egy magyar juhászlegényt, aki pulijával egy fortyogó bogrács mellett álldogált. Belépve az épületbe számos legoból készült zászló és plakát fogadott bennünket. Szigorú szabályokat betartva „Visitor” mellénybe öltöztettek bennünket és le kellett adni minden személyes tárgyunkat. Utunk során végig idegenvezető kísért bennünket, aki nagyon érdekes információkat osztott meg velünk.

Először a fröccsöntő gépet nézhettük meg egy erkélyről, ahol azt is megtudtuk, hogy ha a frissen elkészült elemek közül bármelyik leesik a földre, az már gyermek kezébe nem kerülhet. Ezeknek a darabkáknak a sorsa, hogy bedarálják és golyóstoll készül belőlük. A következő állomás egy hosszú folyosón át vezetett, ahol megnézhettük a kész elemek csomagolásának lépéseit.

Minden dolgozó kesztyűt, a nők pedig hajhálót is viseltek. Mindenhol rend és tisztaság volt. Megtudtuk, hogy a csomagolás után a kész elemek, valamint az összerakási útmutató dobozolása következik, ezután a készletek a raktárba kerülnek és onnan szállítják őket a világ különböző pontjaira.

A raktárba sajnos nem mehettünk be (talán majd legközelebb). Látogatásunk utolsó állomásán egy nagy üvegablakon keresztül megnézhettük a Duplo figurák festését és összerakását, melyeket gépek végeznek. Itt azt is megtudtuk, hogy a Duplo 97%-a hazánkban, a maradék 3% pedig Billund városában, Dániában készül.

A gyárlátogatás végén visszamentünk a főbejárathoz, ahol egy kis meglepetés várt ránk: mindenki készíthetett magának egy saját lego kulcstartót. Ez volt életem egyik legjobb élménye. Ha tehetitek ne hagyjátok ki! Garantáltan nem fogtok csalódnálni!

írta: Bánhegyi Botond, 6.B

BEGnight,

avagy éjszaka a suliban

Iskolánkban két éve vette kezdetét egy izgalmas kezdeményezés: egy éjszakai rendezvény keretében a diákok az iskolában alszanak, miközben különböző programokon vehetnek részt. Ennek motivációjáról, szervezéséről, lebonyolításáról kérdeztem Egeresi Viktória és Szeverényiné Lázár Emese tanárnőket. A kis DÖK idén szervezte meg először saját BEGnight-ját Emese néni segítségével, míg a nagy DÖK már több ilyen alkalmat tudhat maga mögött Viki néni támogatásával.

Mi a célja az iskolai ottalvós programnak?

Viki néni

-Egy olyan közösségi alkalom létrehozása volt a cél, hogy az iskolában tanítási időn kívül, akár egy szokatlan napszakban megtöltsük az iskolát élettel. Ugyanakkor az iskola épületének régi jellege is különlegessé teszi, ahol nappal sokszor már monotonon közlekedünk, ilyenkor kicsit lássuk máshogyan. Ha pedig elkezdődik a szervezés, a mindenkori diákság igényeinek megfelelően töltjük meg programokkal.

Milyen programokon vehettek részt a diákok?

-Az idei BEGnight sokkal kötetlenebb volt a korábbi évekhez képest, nem voltak előadások, nem volt Élőkönyvtár, csillámtetkő, henna.

A többi eleme viszont megmaradt, ilyen például az esti áhítat, just dance, karaoke, csocsó, pingpong, társasjáték sziget. De idén volt tábortűz és sütögetési lehetőség, a beszélgetések mellett élő shazam, illetve a Kistemplom tornyába is felmentünk.

Milyen fogadtatása volt a programnak egy ilyen programokban gazdag év után, változott-e az érdeklődés az elmúlt évekhez képest?

-Minden téren intenzív tanév van mögöttünk. Rengeteg esemény színesíti a

a tanévet, legyen szó versenyekről, előadásokról, különböző rendezvényekről. A szervezések során érzékeljük mi is, hogy évről évre más a diákság, érezni a generációváltást, azt is, hogy sokkal passzívabbak a diákok, a leterheltséget az oktatásban, ehhez meg kell tanulnunk igazodni, ami nem csak a felnőtteknek nehéz, de az idősebb diákoknak is, akik szintén nehezen értik, hogy ez miért van. A programok lehetőséget biztosítanak egy kicsit kikapcsolódni, lépkedni az iskola falai között, a nagy hajtás közepette kicsit megállni és együtt tölteni egy kis időt, a részvételek és visszajelzések alapján szükség van rá. Az iskolai évek életünk nagy részét kiteszik és úgy gondolom nem mindegy, hogy mire emlékezünk vissza, hiszen ezeket az éveket semmi és senki nem hozza vissza, pótolhatatlan, erre azért érdemes néha felhívni a figyelmet, mert hajlamosak vagyunk elfelejteni.

Az előző években megszervezett BEGnight-okhoz képest mi változott, és ezek a változások hogyan befolyásolták az idei BEGnight fogadtatását, lebonyolítását?

-2021-ben rendeztük meg először a BEGnight-ot, a kezdeti visszajelzések alapján egy tanévben kétszer is, mára már csak egyszer. Eleinte volt egy téma és több kötött elem (beszélgetések, előadások), ezekre jelenleg nem vevők a diákok, kötetlenebb, szabadabb alkalomra vágytak. Sok-sok lehetőség a kikapcsolódásra megmaradt (csocsó, pingpong, társasjáték, just dance, karaoke, filmezés), de mindenki akkor és oda ment, ahova szeretett volna. A közös alkalmunk az esti áhítat, az megmarad. Több olyan információt is kaptunk, hogy sajnálják, hogy korábban nem vettek részt benne.

Hogyan mérhető a program sikere és hatékonysága?

A diákok érdeklődése, aktivitása folyamatosan változik, ehhez nekünk igazodnunk kell (ami sokszor igen nehéz). Békéscsaba középiskoláival kapcsolatban állunk és sokszor beszélünk arról, hogy mindenki tapasztalja mennyire nehéz megmozgatni a tanulókat, így 15-20 fő részvétele is sikeresnek mondható. Az pedig, hogy az este folyamán megfordult közel 100 diák, minden várakozásunkat felülmúlta. A programok esetén nem szabad azon stresszelnünk, hogy x és y miért nincs ott, miért csak annyian vagyunk, hanem aki eljött és részt vett úgy távozzon, hogy kapott valamit a programtól. Nem vagyunk egyformák és nem tudunk olyat csinálni, ami mindenkinek tökéletes, mindenkinek más az igénye, hiába kérdezzük meg mi legyen más, lesz olyan, akinek az sem fog tetszeni.

Mi volt az idei BEGnight legemlékezetesebb pillanata?

Nagyon nehéz kiemelni egy pillanatot, mert több is van. Számomra az esti áhítat mindig meghatározó pillanata a BEGnight-nak.

De kielném a tábortűz pillanatait is, hiszen végre az idő lehetőséget adott nekünk erre. Ugyanakkor a közös pingpongozás, karaoke is maradandó emlék lesz.

Milyen programok várhatóak az elkövetkezendő időszakban?

A tanév hátralévő részében a DÖK napra készül a Diákönkormányzat. Valamint szépen lassan a Gólyatábor és a Garabonciás napokra való készülődés folyamata is elkezdődik, ami átszövi a nyarat is. A következő tanévben a diákok visszajelzései alapján alakítjuk a hagyományos programokat és hozunk létre újakat. Bízunk benne, hogy egyre többen csatlakoznak egy-egy eseményhez és később is jó szívvel emlékeznek vissza diákéveikre.

Milyen motivációkkal kezdtek neki a szervezésnek?

Emese néni

-A program célja leginkább a hagyományteremtés és a közösségépítés volt. Szerettünk volna egy olyan eseményt létrehozni, amely minden évben visszatérő alkalommá válik, és amelyre a diákok örömmel emlékeznek majd vissza. Fontos volt számunkra, hogy a megszokott iskolai környezettől eltérő programot szervezzünk, amely lehetőséget ad a diákoknak arra, hogy más szemszögből tekintsenek az iskola épületére, illetve arra, hogy szorosabb köteléket alakítsanak ki egymással.

Hogyan készült fel a programra a kis DÖK, és milyen előkészületekre volt szükség?

A hetedikes és nyolcadikos diákok alaposan felkészültek a programra. Több megbeszélést tartottunk, ahol mindenki ötleteit és javaslatait összegyűjtöttük. Az ötletelésben **Szilágyi Ági** néni segített nekünk. Ezt követően konkrét feladatokat osztottunk ki, mint például a programok felelőseinek, helyének kiválasztása. Az osztályfőnöki munkaközösség és az iskolavezetés is támogatta a programot, a velük való egyeztetés előzte meg a készülődést.

Milyen programokkal, tevékenységekkel töltötték az estét, ezek hogyan segítették a diákok közösségi élményét?

A kis DÖK night keretein belül számos programon vehettek részt a diákok, amelyek mind hozzájárultak a közösségi élményhez, hiszen a tanulók évfolyamtól, osztálytól függetlenül közösen vehettek részt a programokon. A legnépszerűbb program az állomásokon történő pecsétgyűjtés volt menetlevél segítségével, amit később változatos ajándékokkal díjaztunk.

Ezen kívül az Élőkönyvtár is nagy népszerűségnek örvendett, ahol a diákság sportolók történeteit, tapasztalatait hallgathatta meg.

A táncház, számháború, kvíz, pingpong, csocsó, csillámtettkó és a karaoke is a program részét képezték. Este pedig közös áhítattal, illetve énekléssel csendesedtünk el.

Hogyan értékelné a program sikerét, és milyen jövőbeli tervek vannak hasonló rendezvények szervezésére?

A diákok, a szülők és a tanárok elmondása szerint sikerült megvalósítani a program már említett céljait. A segítő tanárok is egyetértettek abban, hogy a diákok együttműködése erősödött, jó volt látni azt, hogy milyen jól szórakoznak az iskolai épületén belül a megszokottól eltérő módon. A szívélyes fogadtatásra való tekintettel mindenképp szeretnénk majd egy újabb kis DÖK night-ot szervezni, illetve tervben van az új programok szervezése is, például közös karácsonyi készülődés.

Milyen szerepet játszanak a programban a külsős vendégelőadók? (Élőkönyvtár)

A sport a diákság nagyrészéhez közel áll, így sportolókat hívtunk meg a rendezvényre. Meghívott sportolóink, nem csupán szakmai tapasztalataikat osztották meg, hanem inspiráló példaképként is szolgáltak a diákok számára. Az ő jelenlétük és történeteik megmutatták, hogy a kitartás és elszántság révén bármilyen akadály legyőzhető. Különösen fontos a mozgássérült sportolók részvétele, hiszen ők bizonyítják, hogy a testi korlátok ellenére is lehet kiemelkedő sikereket elérni. Ez a szemléletformáló hatás segíti a diákokat abban, hogy empatikusabbak és nyitottabbak legyenek.

írta: Óré Borbála, 11.A

Élő könyvtár, csillámtetkő, számháború és pizsama

Aki szeret iskolába járni, az a suliban is alszik, persze nem órán! Idén először debütált a Kis-DÖK Night! Mondom a részleteket!

Az általános iskolások sem maradtak ki az éjszakai sulizásból, ugyanis idén először rendezte meg a Kis-DÖK a BEG-Night-ot, vagyis az Éjszaka a BEG-ben programot.

A közösen töltött este során számtalan szórakoztató programmal találkozhattak a résztvevők: kipróbálhatták tánc- és énektudásukat, volt lehetőség számháborúzni, társasjátékozni és szórakoztató kvízen mérhették össze tudásukat.

Az élő könyvtár program keretében a saját sportjukban kimagaslóan teljesítő vendégekkel ismerkedhettünk meg.

Az este egyik meghatározó része volt az áhítat, ahol a mozgalmas programjaink közepette elcsendesedtünk egy kis időre.

Köszönjük azoknak, akik eljöttek és részt vettek a programokon! Reméljük, jövőre is találkozunk!

írta: Szarvas Bodza, 8.B

Betekintés a a kollégiumi életbe

Gondolkoztál már azon, hogy milyen kolisnak lenni? Vagy éppen azon gondolkozol, hogy kollégista legyél? Akkor ez a cikk neked szól.

A mi iskolánk olyan szerencsés helyzetben van, hogy egy tiszta, kényelmes és népszerű kollégiumot tudhat magáénak. Iskolánk sok olyan diákkal rendelkezik, akik messzebről, vidékről járnak iskolába, ez a hely azonban komfortos otthont nyújthat nekik a mindennapokban. Fontos kiemelni, hogy nem csak a kollégiumi diákoknak nyújt szállást, hanem a minden évben nyár végén megrendezésre kerülő iskolai gólyatábornak is.

Őszintén bevallom engem mindig is vonzott ez a fajta életmód. Együtt vagy a barátaiddal, közösen tanultok, sokat nevettek és, ha szenvedtek akkor legalább együtt szenvedtek. Ám tudjuk, hogy nem minden a látszat. Egy kicsit mélyebben bele akartam ásni magam a témába és gondoltam megkérdezem Gubucz Petrát és Fasola Lindit, a két kollégista osztálytársamat, hogy milyen is valójában a kollégiumi élet. Íme a válaszok:

Miért választottad, hogy kollégiumba költözzöl?

Lindi

-Azért mert a bátyám is kolis volt, és amiket mesélt az alapján úgy gondoltam, hogy kipróbálom én is.

Hogyan illeszkedtél be a kollégiumi életbe? Voltak nehézségei?

-Könnyen beilleszkedtem, befogadó volt az egész közösség, illetve voltak programok, amik még segítettek is ezt.

Mik a legnagyobb előnyei a kollégiumi életnek?

Petra

-A legnagyobb előnye a kollégiumi életnek, hogy megtanulhatunk egyedül boldogulni és nem állandóan a szüleinkre támaszkodni, illetve az iskola is közelebb van így.

Vannak esetleg hátrányai is?

Nilván megvannak a hátrányai is a kollégiumi életnek, mint például a folyamatos szabályok betartása, illetve tanulni is nehezebb ott, mint otthon. Valamint sok mindenhez és sok mindenkihez kell alkalmazkodni.

Milyen kihívásokkal szembesültél az évek alatt, és hogyan kezelted őket?

Nem nagyon tudnék kihívást mondani hiszen minden elvárást lehetett teljesíteni. Viszont, ha egy valamit ki kellene emelni, ami számomra nagyobb kihívás volt az az önállósodás.

Köszönöm a lányoknak az interjút. Végezetül, úgy gondolom, nagyon fontos, hogy mindig megosszuk egymással a tapasztalatainkat, hiszen csak így tudunk közösen fejlődni és előre menni. További boldog kolis éveket kívánunk minden kollégistának!

írta: Balogh Szilvia, 11.E

„Az első lépés, amit meg kell tenned, kimondani: MEG TUDOM CSINÁLNI!”

Úgy gondolom ez az idézet sokunknak szólhat, hiszen ha belegondolunk elég unalmas lenne az életünk, ha nem próbálnánk ki új dolgokat. De mi van akkor, ha ezeket az új dolgokat az otthonunk kényelméből próbálnánk ki!? Vagy ez lehetetlen lenne?

Szerintem nem! Hiszen ha valamit nagyon akarunk az mindig sikerül. Pontosan úgy, mint ahogy **Gábor Tibor Dominiknak (10.D)** és **Turcsek Tamarának (10.D)** sikerült három olyan napot megszervezni a stábjukkal, amit szerintem soha senki nem fog elfelejteni.

Mikor megkérdeztem tőlük mi volt a motiváció számukra, hogy induljanak egy ilyen meghatározó eseményen mindketten azt mondták, hogy meg akarják mutatni az iskolának, a városnak, de leginkább önmaguknak, hogy mire is képesek és, hogy mit is tudnak kihozni önmagukból ezalatt az időszak alatt.

A témaválasztás számomra mindig is nagy fejtörést okozott, mármint hogy, hogy jönnek az ötletek, miért pont azt a témát választja az adott jelölt, amit? A kérdés viszonylag összetett, a válasz mégis olyan egyszerű. A diákság megmozgatása a cél, az hogy minél több diák érdeklődését felkeltse és az, hogy mindenki, amikor meghallja az adott témát igazán magáénak tudja érezni és minél jobban tudjon azonosulni vele.

Biztos vagyok benne, hogy ahogy bennem, úgy bennetek is felmerült az a gondolat, hogy ki, miért választotta azt a színt, amit. Miért lett a BEGIN! stáb színe a piros és miért lett a BEGSAUDADE színe a sárga? Tamara és Dominik kifejtette az okát a színválasztásnak.

Dominik: Nekem a piros mindig a győzelem és a szenvedély színe volt, tudtam, hogy mind a két tulajdonságra szükség lesz. A szenvedély részt azért választottam, mivel minden kezdethez szükség van rá, nélküle hamar feladtuk volna. A győzelem része a színnek pedig szerintem magát magyarázza, ezzel is próbáltam úgymond „bevonzni” a nyereséget, és szerencsére bejött.

Tamara: Már régóta közel áll hozzám ez a szín, mivel már kiskorom óta a szimbólumom a Nap, ami sárga, így szerettem volna bele vinni ezt a vonalat ilyen téren is.

Már ez is sok mindent elárul arról, hogy mennyire átgondolt és megfontolt döntések állnak még az apró részletek mögött is. A három nap alatt volt egy aprócska dolog a BEGIN!-nél, amely sokak érdeklődését felkeltette, köztük az enyémet is, így rákérdeztem Dominiknál.

A kabala állatok, ami a lógóban is megjelenik, hogyan kapcsolódik a témához?

Dominik: Tudtam, hogy fontos egy olyan állatot találni, ami kapcsolódik a témánkhoz és fel tudjuk használni a környezetét és alakját a grafikánkban, díszletünkben. Ekkor jutott eszembe a jegesmedve, egy olyan állat, aki képes a világnak a legkeményebb táján is kényelmes életet élni, főként a saját képességei, kitartása miatt pont, amihez szükség van, ha elkezdünk valamit. Illetve az interneten olvastam, hogy a jegesmedve a változás jelképe, ezek után pedig nem volt kétségem, hogy mit választok.

A diáknapok alatt rengeteg programon vehettek részt a tanulók. A két jelölt személyes kedvencét is kiderítettem: jelölt vita, happening, adománygyűjtő fotófal, chili kóstolás, hangszerek kipróbálása és még sok más volt, amit igazán élveztek a jelöltek. Illetve hozzá tették: minden programnak megvolt a maga varázsa. Bár nem tudunk vissza menni az időben, hiszen még ez a képesség nem áll rendelkezésünkre, viszont amikor feldobtam ezt az ötletet a jelölteknek, hogy ha tehetnék, min változtatnának, a válasz egybehangzóan az volt, hogy semmin, hiszen minden így volt tökéletes!

**A jövőre nézve a közös gondolatunk pedig az, hogy:
IDÉN A BEG ELHOZZA A KULCSOT!**

írta: Képiró Viktória, 11.D

„Egy amerikai tinifilmbe csöppentem!”

Amikor elballagtam az általános iskolából, az első érzés, ami hatalmába kerített, az izgalom volt. Vajon milyenek lesznek a gimnáziumi évek, milyen programok várnak rám? Természetesen híre ment iskolánkban a már hagyománnyá vált BEG bálnak, hiszen minden évben láttuk a folyosókon kihelyezett plakátokat vagy esetleg a nagyok meséltek nekünk. Idén 10. alkalommal rendezték meg az iskolabált, azaz a BEG prom-ot.

A 10. iskolai bál felejthetetlen élményeket hozott mindannyiunk számára. Az ezüst téma varázslatos légkört teremtett: a díszítés ragyogott, és minden apró részletet áthatott a csillogás. A diákok és tanárok egyaránt elegáns ruhákban tündököltek. A bál hangulatát a nevetés, a jókedv és az öröm határozta meg, amely még sokáig emlékezetes marad minden résztvevő számára. A rendezvény az elmúlt évekhez hasonlóan most is a Kornélia étteremben zajlott. Ahogyan említettem, immár 10 éve, hogy az akkori BEG-es diákok fejében megszületett az ötlet, hogy a diákságnak igenis szüksége van az efféle szórakozásra.

Bár azóta a pandémia többször is közbeszólt, a diákok igénye nem apadt a kulturált szórakozás iránt. Több hagyomány is kialakult az elmúlt évek során, mint például a bálkirály és bálkirálynő választás, élőzene és még sorolhatnám. A hagyományok közé tartozik az is, hogy minden bál egy adott téma köré épül, az eddigi ilyen alkalmak témája közt volt már Cherrybomb, Candyland, The Great Prom, One night in Hollywood és Broadway is. A 2024-es bálra meghívást kaptak a 10 év báljainak szervezői is, megtiszteltetés volt számunkra, hogy közülük páran megjelentek és velünk ünnepelték ezt az évfordulót.

A jubileumi esemény megkoronázása a kvíz, illetve a közös tortázás volt. A bálkirály címet **Birkás Levente**, míg a bálkirálynő címet **Balogh Szilvia** nyerte.

A későbbiekben Sziszivel készített interjúm olvasható. Tanulságokkal teli rendezvényeket tudhattunk magunk mögött. Fontos, hogy a diákok kommunikálják a szervezők felé észrevételeiket, tapasztalataikat, hiszen csak így tudunk megújulni és jobbá válni. Természetesen olyan nincsen, hogy egy ilyen program mindenki igényeit kielégítse, de őszintén remélem, hogy mindenkinek van legalább egy-egy olyan pillanat ezekből az estékből, amire hálás szívvel gondol vissza.

Szeretném kifejezni hálámat minden diák, illetve pedagógus felé, aki segített abban, hogy ezek az alkalmak gördülékenyebben menjenek és mindenki számára különleges élmény maradjon, és persze a diákságnak is, akik színesebbé teszik ezeket minden alkalommal. Találkozunk 2025-ben...

Interjú a bálkirálynővel, Balogh Szilviával:

Először is, gratulálok a bálkirálynő cím elnyeréséhez! Hogy érezted magad, amikor megtudtad, hogy te lettél a bálkirálynő?

Nagyon szívmengető volt és tényleg nagy élmény. Egy pár percre tisztára egy amerikai tinifilmbe csöppentem. Nagyon jól esett, hogy a többség ránk szavazott. Az biztos, hogy szebbé tette a diákéveimet és csodás emlékként fog megmaradni.

Szerinted miért szavaztak rád az osztálytársaid és a barátaid?

Én nagyon fontosnak tartom, hogy jó kapcsolatot ápoljunk a környezetünkkel. Persze, nem kell mindenkiel a legszorosabb barátságot ápolni, de kedvesnek lenni nem kerül semmibe. Nyilván az este folyamán, ha találkoztam valakivel akkor megemlítettem, hogy szavazzanak ránk, ha van kedvük, de én úgy gondolom, hogy az ember olyanokkal veszi körül magát, mint amilyen ő maga. Az előbb említett mentalitás alapján pedig szerintem ők is így gondolták és kedvesek voltak hozzánk.

Melyik volt a legemlékezetesebb pillanat számodra az este során?

Számomra maga az egész bál emlékezetes. Nem tudnék kiragadni egy konkrét pillanatot, de nyilván, amikor kimondták a nevünket, az egy nagyon emlékezetes és boldog pillanat volt.

Milyen szerepet játszik szerinted a közösségi élet az iskolában, és hogyan segíthet egy ilyen esemény összekovácsolni a diákokat?

Szerintem a BEG az egyik legkiemelkedőbb iskola a városban közösségi élet szempontjából. Én imádom ide járni, és ezeken a programokon részt venni. Nagyon színessé teszi a mindennapokat és valljuk be, sokkal jobb lesz így visszaemlékezni a középiskolás évekre. Ha nem történne semmi, akkor csak a könyvhalmazok tömkelege maradna meg a diákokban.

Hogyan fogsz visszaemlékezni erre az eseményre évek múlva?

Valóságos csoda. Mint egy mese!

Az eddigi BEG prom-ok közül melyik volt a kedvenced és miért?

Egyértelműen az idei! Innen származnak a legszebb emlékeim a BEG prom-ok közül. Azonban, ha a témát veszem figyelembe, akkor nekem a Reverie nagy kedvencem volt.

írta: Óré Borbála, 11. A

Felkészítő

túra 2024.

A természetben való barangolás, a hegycsúcsok felfedezése és a friss levegőn való tartózkodás mindig felüdülést jelent azok számára, akik szeretik az aktív életmódot és a kihívásokat. Ez a túra nemcsak segített minket felkészülni a hosszabb távú túrákra, hanem számos emlékezetes pillanatot tartogatott magában. A természet szépsége és a túrázás öröme mindig inspirációt nyújt számunkra a jövőbeli kalandokhoz.

Az idei felkészítő túra helyszíne Börzsöny volt. Április 3-án kora reggel indultunk el. Királyrétre érkezésünk után elfoglaltuk a szállásunkat, ami a Hiúz-ház volt. A létesítmény látogatóközpontként is működik, ahol a Börzsöny élővilágával lehet megismerkedni. Az időjárás tökéletes volt, így már aznap túráztunk. Összesen 14 km-t gyalogoltunk szinte sík terepen, de sárból sem volt hiány.

Estére mindenki elfáradt, így a takarodó pontos idejét betartva aludni mentünk. A napközbeni túrák során a Börzsöny varázslatos tájait fedeztük fel. A Csóványos és a Nagy-Hideg-hegy sziklás hegycsúcsait másztuk meg, vadregényes erdőkön át barangoltunk, és patakpartok mentén sétáltunk. Estéként a Várhegy Vendéglőben vacsoráztunk egy helyi étteremben. Az egyik este paprikás krumpli volt a menü, egy egyszerű, de ízletes fogás, amely tökéletesen illett a túra utáni éhségünkhöz.

A Börzsöny hegyvidéke varázslatos hely, amely mindig emlékezetes marad számunkra, és amelyre mindig örömmel fogunk visszaemlékezni.

írta: Bangó Gréta, 9. NyD

Túrára fel!

Interjú Mokran János tanár úrral

A kirándulások mindig sok élménnyel gazdagítják emlékeinket, legyenek azok akár az ott megélt vicces pillanatok vagy felejthetetlen kalandok. Átalluk van lehetőségünk kiszakadni a szürke, unalmas hétköznapiokból és mi sem élvezetesebb, mint azokkal túrázni, akikkel szívesen töltjük az időnket. Persze ez nem csak a résztvevők számára egy örök emlék, hanem az alkalmakat szervezők számára is. Iskolánkban Mokran János tanár úr gyakran szervez a diákság számára emlékeztető túrákat, és most van lehetőségünk megismerkedni a színpalák mögött történő eseményekkel.

Honnan jött az ötlet, hogy túrákat szervezzen?

-Gyerekkoromban is szerettem kirándulni és a szüleim is sokat vittek családi kirándulásokra, kempingezésre, amiket mindig nagyon élveztem. Főiskolás koromban már egyedül is elég sokat jártam, és amikor elkezdtem dolgozni egy általános iskolában, ott volt egy kollegám, aki gyerekeknek szervezett túrákat, amikbe én is bekapcsolódtam. Mikor elment az iskolából, én önállóan folytattam a kirándulások szervezését és igazából ott éreztem rá, hogy milyen jó gyerekekkel túrázni.

Mennyire lehet bevonni a mai diákságot és ez régen milyen volt?

-Régen nagyon sok vállalkozó kedvű gyerek volt, és volt, hogy 100-120 gyermekkel mentünk kirándulni. Sajnos ma ez csökkenőben van, de azért ma is van lehetőség egy-egy túrára elcsábítani a gyerekeket. Általában a leglelkesebbek a kisebbek, ők még fogékonyabbak az ilyesmire és belőlük mindig kialakul egy olyan közösség, akik nagyon szívesen jönnek nagyjából is.

Hogyan néz ki egy ilyen túra?

-Régebben minden hónapban szerveztünk túrákat, de sajnos ez most nem lehetséges. Most általában kéthavonta szervezünk egynapos túrákat, egy évben körül belül 4-5 darabot.

Kinézek egy hegyvidéki tájat valamelyik túra útvonallal és azt meghirdettem előtte egy-két héttel. Általában 30-40 fővel megyünk, és akik régebb óta járnak velünk, azokkal nyáron is elindulunk az országos kéktúrára.

Milyen volt a legutolsó túra?

-A legutolsó túra most volt a tavaszi szünetben, Börzsönybe látogattunk el négy napra. A hangulat fantasztikus volt. Egy már összeszokott társasággal voltunk egy erdei szállásban egy patakparton. Madáracsicsérgésre ébredtünk, túráztunk majd esténként társasoztunk. Naponta megközelítőleg 20-25 kilométereket gyalogoltunk. Jó sok hegycsúcsot is megmáztunk többek között a Börzsöny legmagasabb csúcsát is. Voltak vicces pillanatok is, hiszen előtte esett az eső és volt, aki élvezhette a hegyi sárfürdő kellemes pillanatait.

Hogyan tudunk figyelni a környezetünkre túrázás közben?

-Az emberek szemléletét kell megváltoztatni, hiszen ezzel csak magunknak ártunk. Mi a természetben csak vendégek vagyunk és ezt mindenkinek be kell látnia. Vigyáznunk kell rá és alkalmazkodnunk kell, hiszen a természet vesz minket mindenhol körül. Sajnos sok negatív tapasztalatom van a környezetszennyezéssel kapcsolatban. Borzasztó azt látni, hogy az emberek nem figyelnek oda a környezetükre. Amit tehetünk, hogy erre felhívjuk a figyelmet és mi magunk is figyelünk arra, hogy nem hagyunk magunk után semmit. Nálunk egy alapszabály van, hogy szemetet soha nem hagyunk ott, hanem az arra kijelölt helyen dobjuk ki. Vannak akciók is, amelyek keretében az erdőben szedünk szemetet, de alapvetően a legfontosabb, hogy figyeljünk oda.

Mi az a kéktúra?

-Ez Magyarország és Európa leghosszabb túravonala és túramozgalma. Az egész országot körbejárja ez a kék jelzés, ami mentén végig lehet menni. Mi az osztrák határtól az Írott kőtől egészen Hollóházig megyünk. Ez körülbelül 1100 km, amit 5-6 nyárra elosztva teszünk meg. Erre a túrára azokkal szoktam menni, akik már régebb óta járnak és tudom róluk, hogy bírni fogják ezt a megterhelő és fárasztó utat. Ez az ország legszebb természeti látnivalóit is magába öleli. Áthalad hegyvidékeken, medencéken, alföldökön, de még településeken is. Egy kört zár be, ami összesen 2500 km. Ennek a túramozgalomnak van pecsétje is, amit, ha összegyűjtünk és beküldjük a magyar természetjáró szövetségnek akkor egy tűzzománc jelvényt kapunk. Egyre nagyobb divat és ma már mindig többen és többen vállalják, hogy végigjárják ezt a hosszú utat.

Köszönjük **Mokran János** tanár úrnak az interjút! Reméljük, hogy a következő túrára ti is kedvet kaptok!

írta: Szigeti Alexandra, 11.D

Tantestületi kirándulás

BEG módra

A tantestületi kirándulást már több mint 20 éve rendezik meg. A lelkesedés az évek során hullámzó volt, de az elmúlt években egyre szívesebben jelentkeznek rá. A célja, hogy a tanárok kötetlenebbül tudjanak időt tölteni egymással és a különböző területekről is találkozzanak.

írta: Sára Ágnes, 9.C

Az elmúlt években Aradon, Válaszúton és Noszvajon voltak kiránduláson, a jövőben pedig az úti cél Felvidék vagy a Vajdaság. A legutóbbi kirándulás áprilisban a 12-14-ig tartó hétvégén történt, ahol Lakitelekre látogatott el körülbelül a tantestület fele. A programok közé tartozott Katus néni áhítata, a kiskőrösi evangélikus Istentiszteleten való részvétel, a Cifrapalota és az ott található kiállítás megtekintése, a János Vitéz látogatóközpont, valamint a Petőfi Múzeum látogatása. Az estéket pedig beszélgetéssel és társasjátékkal töltötték. A programok nem voltak kötelezőek, ezért voltak, akik inkább többet beszélgettek egymással, mert egy átlagos héten erre nem igazán akad idő. Több tanárt is megkérdeztünk, hogy hogyan érezték magukat és miért tartják fontosnak ezt a kirándulást.

Köveskúti Péter, intézményvezető:

„Nagyon jól éreztem magam, mert végre egy kicsit szabadon, baráti légkörben töltöttem időt a kollegákkal. Sokat nevettünk és komoly beszélgetéseket is folytattunk. Remek volt!”

Egeresi Viktória, tanárnő:

„A tantestületi kirándulás egy fölöttébb jó alkalom, hogy iskolán kívül is kikapcsolódhasson és feltöltődhessen a tantestület. A tanári közösség formálódását is segíti. Nagyon jól éreztem magam. Remek hangulatban telt a kirándulás. Akivel esetleg nincs idő beszélgetni a rohanó hétköznapokban, jobban megismerhettük egymást. A szervezett programok is jók voltak. Feltöltődve érkeztünk haza.”

Papp Zoltán, tanár úr:

„Számomra első alkalom volt ilyen kiránduláson részt venni. A családi hangulatban nagyon jól éreztem magam. Kiemelten pozitívnak tartom ezt a programot, mert a hétköznapok sodrásában nem jut idő beszélgetni, hosszabb időt eltölteni a kollégákkal. Tartalmas, közösség formáló programokon vehettem részt, melyek segítettek egymás megismerését. A következő alkalommal is szívesen részt veszek hasonló kiránduláson.”

Bencze Beáta, tanárnő:

„Az első alkalmam volt a tantestületi kiránduláson részt venni, mivel szeptemberben csatlakoztam a BEG-hez. Vacilláltam, hogy részt vegyek-e rajta, mert már a tanárok között is kialakultak kisebb csoportok, ahol általában megbeszélik a mindennapjaikat. De nem bántam meg, hogy elmentem, mert egy jó lehetőség volt egymás megismerésére és a mókuskerékből való kiszakadásra. Hosszasan beszélgettünk a programok során és még egy kis wellness-re is jutott időnk. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon jó kezdeményezés az iskola részéről, hogy a tanárok lelki egyensúlyára is figyelnek a leadott munka mellett.”

Szeretsz fotózni? Esetleg a hobbid?

Akkor eljött a Te időd!

A Csendeshéten ismét megmutathattuk egy esetleg addig rejtett tehetségünket egy fotópályázat keretein belül, amit Szente R. Katalin iskolalelkésznek köszönhetünk. Most lehetőségünk van egy kicsit jobban is megismerni a részleteket a vele készült interjúbán.

Honnan jött az ötlet, hogy fotópályázatot hirdessen meg?

A Csendeshétnek évek óta visszatérő kísérőprogramja valamilyen fotópályázat. Úgy gondoltam, közelebb kerül a diákokhoz az alkalom témája, Isten ígéje, ha így is foglalkoznak vele, hiszen egy jó fotó elkészülését mindig belső munka előzi meg.

Hogyan választják ki a témákat?

A téma mindig a Csendesnap témájához kapcsolódik, azt tükrözi, árnyalja, egészíti ki. Igyekszünk évről-évre valami újat hozni, egy olyan témát, amely megszólítja a diákságot, és megmozgat bennük valamit.

Esetleg ön is szeret fotózni? Ha igen mióta és hogyan kezdődött?

Szeretek fotózni, de még azt sem merném mondani, hogy hobby szinten foglalkozom vele. Ha látok egy szép pillanatot, valamit, ami gyönyörködtet, talán olyan valamit, ami szokatlan, vagy amire szeretnék később emlékezni, próbálom minél esztétikusabban megörökíteni. Már felsősként is szerettem fotókat készíteni - akkor még csak egy klasszikus, filmes fényképezőgép állt a rendelkezésemre huszonpár képkockával. Meg kellett gondolni, mikor kattint az ember!

Mennyire lehet bevonni a diákságot?

Az általános és a középiskolából is szép számmal érkeznek pályamunkák. Főleg azokban az osztályokban népszerű a pályázat, ahol a pedagógus kollégák tanórán is foglalkoznak vele.

Díjazottak:

Általános iskola:

1. Molnár Boglárka, Vári Anna 6.B
 2. Aradi Zsófia 6.B
 3. Mészáros Márton 6.B
- Különdíj: Téglás Tímea 6.B

Középiskola:

1. Szigeti Alexandra 11.D
 2. Darida Petra 11.E
 3. Nagy Zsófia 12.E
- Különdíj: Képíró Viktória 11.D

írta: Szigeti Alexandra, 11. D

Elő a könyvekkel és a távirányítóval nyáron is!

Itt a nyár! És mint tudjuk, ilyenkor általában az emberek (főleg ebben a korban) szeretnek kimozdulni, barátokkal lenni a jó időben. De mégis vannak olyan napok, amikor inkább a szobánk árnyékában hűsölnénk. Ilyenkor mi sem lehetne jobb, mint a hűvös szoba kényelmében filmezni, vagy akár olvasni, egy hideg limonádé kíséretében. Ha még esetleg nincs ötleted, mit nézz vagy olvass, itt van néhány film és könyv ötlet, jégkocka pedig legyen a hűtőben!

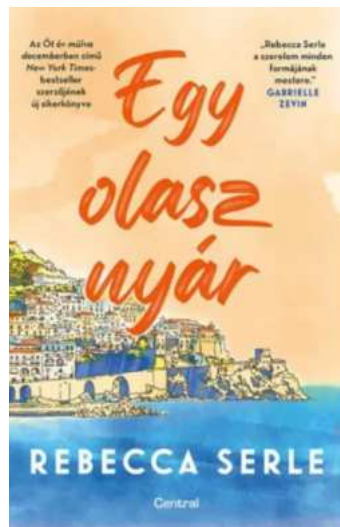
Könyvajánló:

**Elena Armas -
Spanyol szerelmi átverés**

Az esküvő Spanyolországban lesz. A pasi kiállhatatlan. Három napon át úgy kell tenned az összes rokon előtt, mintha szerelmes lennél belé.

Catalina Martín szingli, de nem akar egyedül menni a nővére esküvőjére. Korábban elejtett egy megjegyzést, hogy van valami amerikai pasija, és mostanra mindenki készpénznek veszi a dolgot a családban.

**Rebecca Serle-
Egy olasz nyár**

Amikor Katy édesanyja meghal, a lány teljesen magába roskad. Carol nemcsak Katy anyukája, hanem a legjobb barátnője is volt.

A régóta tervezett, közös nyaralásra sem utazhatnak már el együtt. Katynek egyedül kell eltöltenie két hetet Positano városában. Amint megérkezik az Amalfi-partra, a káprázatos tenger, a kedves emberek és a finom ételek hatására Katy szinte újjáéled.

Filmajánló:

A nyár királyai

Joe és Patrick gyerekkori jóbarátok, akik a hétköznapi tinik nyomorúságos életét élik öröklődve a sulis és a család között.

Egy nap elszöknek, és az erdőben építenek maguknak egy páratlan főhadiszállást a különc és kiszámíthatatlan Biaggióval. Míg kétségbeesett rokonaik utánuk kutatnak, ők a szülői szigortól megszabadulva élvezik az idilli nyarat, miközben megtanulják értékelni a család és a barátság fogalmát.

MAMMA MIA!

Természetesen ez az örök klasszikus sem maradhat ki a sorból!

Ha egy kedves történetre vágysz, tele gyönyörű helyekkel és rengeteg énekkel, akkor a Mamma Mia! tökéletes választás lesz egy kellemes nyári napon!

A görög szigeten, Kalokairin, egy egyedülálló anya nem kis megdöbbenésére lánya meghívja az ő három egykori szeretőjét az esküvőjére.

Amikor egy ajtó bezárul, egy másik kinyílik: elballagtak diákjaink

Végzőseink számára véget ért az iskola és ezzel együtt életük legelső megmérettetésén is túl vannak: az érettségin. Bár még nem tudni, kinek mit hoz a nagybetűs ÉLET, az iskola ajtaja mindig nyitva áll előttük. Útravalóként Arany János szavaival búcsúzunk: „Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben, ember lenni mindég, minden körülményben.”

„Végre elmúlt, ennek is vége, az iskola udvara üresen áll”

A nyári szünet előtti utolsó napokban a Napoleon Boulevard örökzöld slágere férközött be a fejembe. Sokszor azt vettem észre, hogy az iskola folyosóján sétálgatva ezt a dalt dúdolgatom, persze magamban, mert ha nagyon őszinte akarok lenni nem az ének hangom miatt szeretnek az emberek.

A viccet félre téve, vegyes érzéseim vannak a tanévvel kapcsolatban: egyrészt nagyon hamar elrepült ez a tíz hónap, ami tele volt izgalmmal, tanulással, nevetéssel meg egy-két bosszúsággal is, csak, hogy kerek legyen a történet.

Másrészt úgy érzem az idei bizonyítványom nem lett kitűnő... Bár nem buktam meg egy tantárgyból sem, tisztában vagyok vele, hogy kezdő pedagógusként van még mit tanulnom. Azt hiszem, hogy most kezdem el igazán megérteni azt a mondást, hogy „Jó pap, holtig tanul.”

A tanév minden diák számára tartogatott izgalmat, megpróbáltatásokat, kihívásokat, nevetést, csipetnyi bosszúságot és nem utolsó sorban számtalan színes tanulmányi és szórakoztató programot, amik a BEG közössége nélkül nem valósulhattak volna meg.

Ha egyetlen szóval kellene jellemeznem ezt a tanévet, akkor ez a szó: a HÁLA!

Az ember hajlamos elfelejteni, hogy ebben a rohanó és nem mindig biztonságos világban milyen jó dolgunk is van.

Elfelejtjük, hogy egészségesek vagyunk!

Elfelejtjük, hogy a családuk igenis számít ránk, még ha néha morgunk is egymásra!

Elfelejtjük, hogy egy pohár bor melletti beszélgetés a barátokkal mekkora érték a mai világban!

Elfelejtjük, hogy milyen szerencsések vagyunk, ha otthon vár ránk valaki, legyen az akár egy négylábú házi kedvenc!

Elfelejtjük, hogy milyen jó, hogy van munkánk, még ha néha megterhelő is!

Talán nem tévedek, ha azt mondom, hogy ezt a listát még hosszan lehetne folytatni...

Én most nem fogom.

Inkább arra kérek mindenkit, hogy csukja be a szemét egy pillanatra és gondoljon egyetlen egy dologra, amiért hálás...

Végezetül azt kívánom minden kedves kollégámnak, az iskola dolgozóinak és diákjainak, hogy a hála érzése, amit csukott szemmel érzett végig kíséresse a nyár során.

Pihenéssel, feltöltődéssel, humorral és fagyival teli nyarat kívánok mindenkinek!

Ősszel folytatjuk!